

РЕШЕНИЕ

№ 11409

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10286** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Л. И. Р., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 229з-1559 от 005.09.2025 г., издадена от полицаи в 05 РУ при СДВР, с която му е наложена мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС с рег. [рег.номер на МПС], негова собственост, за срок от 6 месеца, както и е отнето СРМПС №[ЕИК] и 2бр. рег. табели [рег.номер на МПС].

В жалбата се излагат аргументи за липса на основания за прилагане на ПАМ и нарушение на принципите за законосъобразност и съразмерност. Жалбоподателят оспорва да е управлявал автомобила, както и това да се е случило на път отворен за обществено ползване. Твърди, че проверката е извършена в границите на частен имот, в който не важат правилата на ЗДвП и същият е неприложим. Навежда, че автомобила се ползва от майка му, която е инвалид и ползва автомобила за транспорт до болнично заведение. По същество от съда се иска да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът – Полицаи при 05 РУ - СДВР се представлява от юрк. С., който оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е встъпила в процеса.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, приема за установено следното:

На 05.09.2025г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA № 4585021 от полицаи в 05 РУ при СДВР против Л. И. Р., от съдържанието на който се установява, че на 05.09.2025г. около 16:07 часа в [населено място] по улица Лавандула с посока на движение

от ул. Ж. С. към ул. Пет могили управлява лек автомобил Форд Ф. с рег. [рег.номер на МПС] негова собственост. При извършената проверка водачът не представил свидетелство за управление на МПС и след извършена справка е установено, че водачът никога не е притежавал СУМПС.

Въз основа на съставения АУАН и на осн. чл.171, т.2а, б. А от ЗДвП е издадена оспорената № 229з-1559 от 005.09.2025 г. от полицаи в 05 РУ при СДВР, с която на жалбоподателя в качеството му на собственик на лек автомобил Форд Ф. с рег. [рег.номер на МПС] , е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

По делото е представена и писмено доказателство - докладна записка, в която се сочат факти за установеното нарушение, идентични с тези в акта и обжалваната заповед – че на посочената дата и място е извършена полицейска проверка на водача на автомобила - Л. И. Р. и е установено, че неправооспособен.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима за разглеждане по същество като подадена от активно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от оспорване, пред компетентния съд и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество тя е неоснователна.

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, съдът следва да прецени, дали съответният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали актът съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Настоящата заповед е издадена от И. В. Й. на длъжност полицейски инспектор при ОПП, СДВР, на който по силата на Заповед №6400/07.07.2023г., издадена от директора на СДВР са делегирани правомощия по издаване на заповеди за ПАМ по ЗДвП. От своя страна, директорът на СДВР е получил своята компетентност от министъра на вътрешните работи, на основание заповед №8121з-1632/02.12.2021г. При това се налага изводът, че ЗППАМ е издадена от материално и териториално компетентен орган.

Заповедта съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК. Посочени са фактическите основания за издаването – обстоятелствата, съставляващи нормативно установените материалноправни предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.2а,б.А, от ЗДвП.

Съгласно чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП, налага се ПАМ „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

За издаването на ЗПАМ е достатъчно да е установено извършено деяние от изброените в чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП. В случая, видно от съставения акт е установено такова деяние и за реализиране на административно-наказателната му отговорност е образувано административно-

наказателно производство със съставен акт за административно нарушение, който съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП има обвързваща доказателствена сила за административните органи. По своята правна същност актът за установяване на административно нарушение е официален документ, издаден от надлежен орган в предписаната от закона форма, чрез който се констатира едно фактическо положение, което разкрива признаците на административно нарушение. Към него са приложени писмени доказателства, в подкрепа на фактите, посочени в акта и в ЗПАМ - в случая е представена докладна записка за случая. В тях е посочено, че е установено управление на автомобила по обществен път, което е и единственото обстоятелство, което се оспорва от жалбоподателя. С определението за насрочване съдът е указал на жалбоподателя, че е в негова тежест да установи фактите и обстоятелствата, на които основава своите възражения. Единственото ангажирано от него доказателство е скица на имот, която не внася съмнение, че са се осъществили описаните факти, които обосновават налагането на принудителната мярка, доколкото същата не носи никаква информация относно обстоятелствата, при които е извършена проверката за правоспособност на водача-собственик.

На следващо място, актът съответства и на целите на закона. Предназначението на принудителните административни мерки с превантивен характер е да осуети възможността на лицето да извърши други подобни нарушения, като тази мярка не съставлява вид административно наказание или санкция. Тя не цели да санкционира/накаже нарушителя и/или трети лица, а чрез неблагоприятни последици за адресата да се постигне правно определен резултат - подобряване на пътната обстановка в страната, ограничаване и намаляване броя на пътнотранспортните произшествия (ППП), на загиналите и ранените при пътни инциденти участници в движението. Това въздействие върху субекта, е преценено от законодателя като превенция срещу извършването на определен вид правонарушения.

Относно възражението за липса на съразмерност следва да бъде отбелязано, че жалбоподателят е изложил единствено съображения, че автомобилът се ползва от майка му, която е инвалид, но в тази връзка не са представени никакви доказателства, в подкрепа на така изложеното твърдение.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваната заповед, като издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма, постановена в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, при спазване на административно производствените правила и при съобразяване с целта на закона, е законосъобразна. Жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

В полза на ответника в производството на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв./ 102.26 евро/

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 78 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Л. И. Р., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 229з-1559 от 005.09.2025 г., издадена от полицаи в 05 РУ при СДВР , с която му е наложена мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, за срок от 6 месеца, както и е отнето СРМПС №[ЕИК] и 2бр. рег. табели [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА Л. И. Р. с ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], ет. 3 да заплати по сметката на СДВР сумата от 102.26 евро / сто и две евро и двадесет и шест цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Съдия: